

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

21 december 2006

MOTIE

– van de heren Filip Dewinter en Joris Van Hauthem –

betreffende een belangenconflict

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 21 november 2006 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsontwerp houdende diverse bepalingen ingediend. Dit wetsontwerp werd inmiddels gestemd in de Kamer op 20 december 2006 en is momenteel aanhangig in de Senaat, waar het morgen of overmorgen zal worden gestemd. In dit ontwerp heeft de federale regering een aantal wetswijzigingen ingelast die betrekking hebben op de nationaliteitsverwerving.

De voorgestelde aanpassingen van de nationaliteitsverwerving bieden echter geen antwoord op een aantal fundamentele vragen en tekortkomingen van de snel-Belgwet. De aanvragers van de nationaliteit dienen nog steeds geen blijk te geven van enige integratiewil in onze maatschappij. De aanvragers van onze nationaliteit dienen evenmin over enige kennis van onze taal te beschikken. De nationaliteitsverwerving is in de geest van dit ontwerp dus niet het sluitstuk van een geslaagde, maar wel de hefboom naar een vrijblijvende, eventuele en mogelijke integratie.

Het wetsontwerp maakt het zelfs mogelijk dat een vreemdeling die nog nooit in België heeft verbleven, die geen landstaal kent en geen enkele kennis heeft van ons land Belg kan worden wanneer hij afstamt van een Belgische ouder of geadopteerd is door een Belg die een hoofdverblijfplaats heeft in België. Het ontwerp biedt deze vreemdeling de mogelijkheid een nationaliteitsverklaring in te dienen in zijn land van oorsprong, bij de Belgische consulaire of diplomatieke posten in het buitenland.

Over de inhoud van dit belangrijke wetsontwerp werd met de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor het inburgeringsbeleid, niet overlegd. Integendeel, het ontwerp staat volledig haaks op het door de Vlaamse Regering gevoerde inburgeringsbeleid.

De logica is dat de nationaliteitsverwerving de bekroning zou zijn van een geslaagd integratieproces. Ons Vlaams inburgeringsbeleid is daarbij gebaat. Het spreekt immers vanzelf dat een al te soepele naturalisatieprocedure de inburgering allerm minst bevordert. Door het Belgische staatsburgerschap al te gemakkelijk toe te kennen, valt bij de vreemdeling immers de noodzaak weg om zich te integreren in onze samenleving.

Het wetsontwerp voorziet ook de afschaffing van het verbod van dubbele nationaliteit. Het meervoudige staatsburgerschap dient echter te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen het geval is. Niet alleen is het onduidelijk dat vreemdelingen een gunstiger statuut genieten dan Belgische staatsburgers – een vreemdeling die onze nationaliteit verwerft, behoudt zijn oorspronkelijke nationaliteit – maar tevens doet het dubbele staatsburgerschap eveneens een loyauteitsprobleem ontstaan. Men kan niet én integreren in de Vlaamse samenleving én tegelijkertijd staatsburger van een ander land blijven. De vreemdeling die door naturalisatie Belgisch staatsburger wenst te worden, moet voor een ondubbelzinnige keuze worden gesteld en verplicht worden afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Momenteel geldt in België als voorwaarde voor naturalisatie een verblijfsduur van minimum drie jaar. Deze termijn is aanzienlijk minder dan in andere Europese landen. Ter illustratie de vereiste verblijfsduur voor de naturalisatie in de andere EU-landen:

- Oostenrijk: 10 jaar (voor bepaalde groepen is er een uitzondering en is de verblijfsduur 4 jaar (voor minderjarigen) of 5 jaar (volwassenen);
- Finland: 6 jaar;
- Frankrijk: 5 jaar;
- Duitsland: 8 jaar;
- Griekenland: 10 jaar;
- Ierland: 4 jaar;
- Italië: 10 jaar;
- Luxemburg: 5 jaar;
- Nederland: 5 jaar; voor bepaalde categorieën 10 of 15 jaar;
- Portugal: 10 jaar;
- Spanje: 10 jaar;
- Zweden: 5 jaar;
- Verenigd Koninkrijk: 5 jaar.

Indieners menen dat de verblijfsduur van drie jaar een vreemdeling onmogelijk in staat stelt voldoende in te burgeren om daadwerkelijk een beroep te kunnen doen op de naturalisatieprocedure. Ook hierdoor wordt nogmaals de indruk gewekt dat er geen enkele noodzaak bestaat om zich te integreren in onze samenleving.

Indieners zijn van oordeel dat van naturalisatie slechts sprake kan zijn wanneer de kandidaat tenminste aan zijn inburgeringsverplichtingen heeft voldaan. Een minimale vereiste is dat de belanghebbende de taal van het taalgebied waar hij woonachtig is zowel mondeling als schriftelijk beheerst. Verder moet de kennis van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving worden nagegaan. Op geen enkel moment wordt met deze verzuchtingen die de uitgangspunten omvatten van het Vlaamse inburgeringsbeleid rekening gehouden.

Filip DEWINTER

Joris VAN HAUTHEM

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 21 november 2006; gestemd in de Kamer op 20 december 2006 en momenteel aanhangig in de Senaat;
- overwegende dat dit ontwerp in de artikelen 485 tot en met 496 wijzigingen aanbrengt aan de nationaliteitswetgeving;
- overwegende dat het in de toekomst mogelijk blijft dat aanvragers van de nationaliteit geen blijk geven van integratiewil in onze maatschappij;
- overwegende dat over de inhoud van dit belangrijke wetsontwerp met de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor het inburgeringsbeleid, niet werd overlegd;
- overwegende dat ter gelegenheid van de bespreking van de beleidsbrief Inburgering in de commissie door diverse partijen werd geponeerd dat er meer afstemming moet zijn tussen het federale immigratie- en nationaliteitsbeleid enerzijds en het Vlaamse inburgeringsbeleid anderzijds;
- overwegende dat het Vlaamse inburgeringsbeleid allerminst gebaat is met een te soepele nationaliteitswetgeving;
- overwegende dat de nationaliteitsverwerving de bekroning moet zijn van een voltooid en geslaagd integratieproces en dat deze zienswijze door diverse fracties ter gelegenheid van de beleidsbrieven Inburgering en Wonen werd ondersteund;
- gelet op artikel 32, §1bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen;
- gelet op artikel 92 van het Reglement van het Vlaams Parlement;
- verklaart ernstig in zijn belangen te zijn geschaad door het wetsontwerp houdende diverse bepalingen ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 21 november 2006, gestemd in de Kamer en momenteel aanhangig in de Senaat;

- vraagt derhalve de schorsing van de behandeling van voornoemd ontwerp in de Senaat, met het oog op overleg.

Filip DEWINTER

Joris VAN HAUTHEM
